

Абуабдуллоҳ Рӯдакӣ

Рубоиёт

Аз торнамои www.vanj.info боргирӣ шудааст

Дар раҳгузари бод чароғе, ки турост,
Тарсам, ки бимирад аз фароғе, ки турост!
Бӯи ҷигари сӯхта олам бигирифт,
Гар нашнидӣ, зиҳӣ димоғе, ки турост!

Бо он ки дилам аз ғами ҳичрат хун аст,
Шодӣ ба ғами туам зи ғам афзун аст!
Андеша кунам ҳар шабу гӯям: «Е раб,
Ҳичрон-ш чунин аст, висолаш чун аст?!»

Ҷое, ки гузаргоҳи дили маҳзун аст,
Он ҷо ду ҳазор найза боло хун аст.
Лайлисифатон зи ҳоли мо бебабаранд,
Маҷнун донад, ки ҳоли Маҷнун чун аст!

Дил хаставу бастаи мусалсал мӯест,
Хунгаштаву куштаи бути ҳиндуест!
Суде надихад насиҳатат, эй воиз,
Ин хонахароб турфа якпаҳлӯест!

Тақдир, ки бар куштанат озарм надошт,
Бар ҳусну ҷавонит дили нарм надошт.
Андар аҷабам зи ҷонситон, к-аз чу тӯе,
Ҷон бистаду аз ҷамоли ту шарм надошт!

Чашмам зи ғамат ба ҳар ақиқе, ки бисуфт,
Бар чехра ҳазор гул зи розам бишукуфт!
Розе, ки дилам зи ҷон ҳамедошт нуҳуфт,
Ашкам ба забони ҳол бо халқ бигуфт.

Бе рӯйи ту хуршеди ҷаҳонсӯз мабод,
Ҳам бе ту чароғи оламафрӯз мабод!

Бо васли ту кас чу ман бадомӯз мабод!
Рӯзе, ки туро набинам, он рӯз мабод!

Зулфаш бикашӣ, шаби дароз андозад,
В-ар бикшой, чангали боз андозад.
В-ар печу хамаш зи якдигар бикшоянд,
Доман-доман мушки Тароз андозад.

Чун рӯз алам занад, ба номат монад,
Чун якшаба шуд мох, ба ҷомат монад.
Тақдир ба азми тезгомат монад,
Рӯзӣ ба ато додани омаат монад.

Чуз ҳодиса ҳаргиз талабам кас накунад,
Як пурсиши гарм чуз табам кас накунад.
В-ар чон ба лаб оядам, ба чуз мардуми чашм,
Як қатраи об бар лабам кас накунад!

Номат шунавам, дил зи фараҳ зинда шавад,
Ҳоли ман аз икболи ту фархунда шавад.
В-аз ғайри ту ҳар ҷо сухан ояд ба миён,
Хотир ба ҳазор ғам пароканда шавад!

Омад бари ман. Кӣ? Ёр. Кай? Вақти саҳар.
Тарсаңда зи кӣ? Зи хасм. Хасмаш кӣ? Падар.
Додам-ш ду бӯса. Бар кучо? Бар лаби тар!
Лаб буд? На! Чӣ буд? Ақиқ! Чун буд? Чу шакар!

Ҳон, ташнаҷигар, маҷӯ з-ин боғ самар,
Бедистонест ин риёзи бадудар,
Беҳуда мамон, ки боғбонат ба қафост,
Чун хок нишаста гиру чун бод гузар!

Чун кушта бибиниям ду лаб гашта фароз,
Аз чон тихй ин колиби фарсуда ба оз.
Бар болинам нишину мегӯй ба ноз,
К-эй ман ту бикӯштаву пушаймон шуда боз!

Дар ҷустани он нигори пуркиनावу ҷанг,
Гаштем саропойи ҷаҳон бо дили танг;
Шуд даст зи кору рафт пой зи рафтор,
Ин баски ба сар задему он баски ба санг.

Бар ишқи туам на сабр пайдост, на дил,
Бе рӯи туам на ақл барҷост, на дил.
Ин ғам, ки марост, кӯҳи Қоф аст, на ғам,
Ин дил, ки турост, санги хорост, на дил!

Вочиб набувад ба кас-бар ифзолу карам,
Вочиб бошад, ҳароина, шукри ниям,
Тақсир накард хоҷа дар новочиб,
Ман дар воҷиб чӣ гуна тақсир кунам?!

Юсуфрӯе, к-аз ӯ фиғон кард дилам,
Чун дасти занони мисриён кард дилам,
З-оғоз ба бӯса меҳрубон кард дилам,
Имрӯз нишонаи ғамон кард дилам!

Дар пеши худ он нома чу булкома ниҳам,
Парвин зи сиришки дида бар чома ниҳам.
Бар посухи ту чу даст бар хома ниҳам,
Хоҳам, ки дил андар шикани нома ниҳам!

Дар манзили ғам фиканда мафраш моем,

В-аз оби ду чашм дил пуроташ моем,
Олам чу ситам кунад, ситамкаш моем,
Дасти хуши рӯзгори нох(в)аш моем!

Дар ишк чу Рӯдакӣ шудам сер аз чон,
Аз гиряи хунин мижаам шуд марчон.
Алқисса, ки аз бими азоби ҳичрон
Дар оташи рашкам дигар аз дӯзахиён.

Аз ҳичри маҳи рухи ту, эй мояи чон,
Пурдур карданд чун даҳони ту ҷаҳон!
Аз нохуни даст хаста кардам дилу чон,
Фарёдраси ғамат на ин буду на он!

Дидор ба дил фурӯхт, нафрӯхт гарон,
Бӯса ба равон фурӯшаду ҳаст арзон.
Оре, ки чу он моҳ бувад бозаргон,
Дидор ба дил фурӯшаду бӯса ба чон!

Рӯят - дарёи хусну лаълат - марчон,
Зулфат - анбар, садаф - даҳан, дур - дандон,
Абрӯ - киштию чини пешонӣ – мавҷ,
Гирдоби бало - ғабғабу чақмат - тӯфон!

Эй аз гули сурх ранг бирбудаву бӯ,
Ранг аз пайи рух рабуда, бӯ аз пайи мӯ!
Гулранг шавад, чу рӯй шӯӣ ҳама чӯ,
Мушкин гардад, чу мӯ фишонӣ, ҳама кӯ!

Эй нолаи пири хонақоҳ аз ғами ту,
В-эй гиряи тифли бегуноҳ аз ғами ту!

Афғони хурӯси субҳгоҳ аз ғами ту,
Оҳ аз ғами ту, ҳазор оҳ аз ғами ту!

Чархи қаҷабоз то ниҳон сохт қаҷа,
Бо неку бади доира дарбохт қаҷа.
Ҳангомаи шаб гузашту шуд қисса тамома,
Толеъ ба қафам яке наядохт қаҷа!

Зулфат дидам, сар аз чамон печида
В-андар гули сурхи арғавон печида;
Дар ҳар банде ҳазор дил дар бандаш,
Дар ҳар пече ҳазор ҷон печида.

Чун кори дилам зи зулфи ӯ монд гирех,
Бар ҳар раги ҷон сад орзӯ монд гирех.
Умед зи гиря буд, афсӯс, афсӯс,
К-он ҳам шаби васл дар гулӯ монд гирех!

Аз Каъба калисиёнишинам кардӣ,
Охир дар куфр беқаринам кардӣ.
Баъд аз ду ҳазор сачда бар дарғаҳи дӯст,
Эй ишқ, чӣ бегона зи динам кардӣ!

Гар бар сари нафси худ амирӣ, мардӣ!
Бар кӯру кар ар нукта нагирӣ, мардӣ!
Мардӣ набувад фитодаро пой задан,
Гар дасти фитодае бигирӣ, мардӣ!

Он харпадарат ба дашт хошок задӣ,
Момот дафу дурӯя чолок задӣ.
Он бар сари гӯрҳо таборак хондӣ,
В-ин бар дари хонаҳо табурук задӣ!

Дил сер нагардадат зи бедодгарӣ,
Чашм об нагардадат, чу дар ман нигарӣ.
Ин турфа, ки дӯсттар зи ҷонат дорам,
Бо он ки зи сад ҳазор душман батарӣ.

Бо дода қаноат куну бо дод бизӣ,
Дар банди такаллуф машав, озод бизӣ!
Дар беҳ зи худӣ назар макун, ғусса махӯр,
Дар кам зи худӣ назар куну шод бизӣ!

Ҳон, Рӯдакӣ, аз қайди ғам озод бизӣ,
Бо хотири хурраму дили шод бизӣ!
Вайрони худ мангару ободии даҳр,
Вайрони даҳр бину обод бизӣ!

Аз торнамои www.vanj.info боргирӣ шудааст.